

Val '94

Jón Ingi Eidesgaard, vafevni javnaðarflokksins í Eysturoy:

Uttan útbúgving - ongin framtíð

Í øllum framkomnum londum í heiminum, er einki ivamál um, at útbúgving er einasti vegur fram eftir. Eisini vinnulívið hevur sæð týðningin, og eru tað fáar týðandi fyrirkur, sum ikki leggja hævðusdentin á at fáa eina so vælútbúgvna og flexibla arbeiðskraft sum gjørligt

Tann gamli hugsunar-hátturin um, at tað er skomm, ikki at hava "pissa í saltvatn" er passé. Vit eiga at gleðast yvir, at ungdomurin hevur áráði at leita í útlondini, fyrri at fáa sær eina útbúgving.

- Vit vilja halda fast um, at tað er rætturin hjá øllum, til og við sjeýnda flokki, at kunna ganga í skúla í heimbygdini.

Frá 8 - 10-inda flokkið, er tað rætt at savna børnini saman, í so stórar eindir, at valskúlin kann nýtast til fullnar. Tankar um at leggja smáar framhaldsskúlar á hvørjum tanga, er beinleiðis skaðiliga og niðurbrotandi fyrri skúla-verkið.

Tann vanliga lærara stýrða frálæran, eigur at verða hongd uppá vegg, sum ein søgulig mynd frá farnari tíð. Hon gagnar ongum, uttan í stírda

læranum.

Nei frálæran, skal við stóði í barninum, vera framsókin, leitandi og kunna svara teimum spurningum barnið setur sær og umheiminum. Læran kemur sostatt at verða hann ið visur barninum á, hvørjir móguleikar finnast fyrri at fáa fatur á vitanini og hvørjir leistar ella hætir finnast, fyrri at viðgera vitanina uppá.

Míðnámsskúlar

Í Føroyum eru vit aftan fyrri onnur lond á hesum øki.

Vit hava hildið fast við tann traditionella gymnastie formin, heldur enn at gingið aðrar leiðir sum t.d. í Svøríki, har skúlin á øllum stigum gevur eina "kompetansu", sum brúk er fyrri í samfelagnum.

Hesir skúlar hava eisini hjá "gomlu" poliikkarun-

um, sum so mangt annað, heldur verið ein spurningur um arbeiðspláss í kommununi, enn tað stóði og móguleikar undirvisingin skuldi havt.

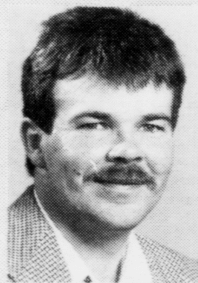
Hetta hevur ført við sær sundur pettaðar smáar eindir, uttan perspektiv, hvørki fyrri næming, lærara ella samfelag.

Hægri útbúgvingar

Hesar eru ógvuliga lítil móguleiki at taka í Føroyum.

Fyrirminir við at fara í onnur lond, er at eindirnar blíva stórr, lærara kreftimar stórr, orkan til gransking eru stórr og at føroyingar sjálvsagt, viðka sín sjónarring.

At Danmark, er bæði limur og liggur so tætt at ES og teirra hugsunarháti, má eisini vera ein fyrirminur fyrri føroyska samfelagið, ið hevur ES sum hævðusmarknað.

Jón Ingi Eidesgaard

Tað føroyska samfelagið vil tó altíð hava brúk fyrri útbúgvingum, gjørdar serstakt til samfelagið, men samanumtikið er tað ein vandamikil og innibýrgdur hugsunarháttur, bert at seta áliðið á hesar.

Trygðin fyrri framburði, er eitt væl útbúgið fólk!!!!

ALS er ein sam-felagstrupulleiki

Størsta politiska málið hjá komandi lögtingi verður at finna loysn á arbeiðsloysinum og teimum trupulleikum, sum standast av hesum.

Hóast vit hava sum grundsjónarmið at arbeiði skal vera til øll, at hetta er ein mannarættur og at vit ikki skulu brúka arbeiðsloysið sum búskaparligt amboð, so sleppa vit ikki undan tí veruleika, at vit skulu dragast við arbeiðsloysi í eina tíð fram-yvir.

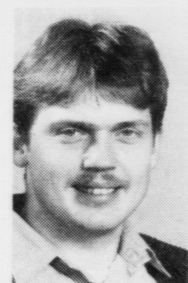
- Men vit vilja gera tað vit kunnu fyrri at skapa nýggj arbeiðspláss og fyrri at tryggja teimum arbeiðstøku sømulig kor.

Júst málið um eina arbeiðsloysstrygging er eitt gamalt stríðsmál hjá Javnaðarflokkinum.

Hetta málið hevur staðið á floksskránni síðani triátíurini. Aðrir flokkar hava altíð sagt, at »arbeiðsloysisstuðul skapar arbeiðsleitingar«. Hesum hava vit altíð blankt afturvíst, og sæð tað neyðuga í at skapa eina slíka trygging, meðan tíðirnar eru góðar.

Men ikki fyrr enn vit rættuliga fingur sviðan av arbeiðsloysinum at kenna, fingur vit sannført aðrar flokkar um hetta.

- Men arbeiðsloysis-skipanin er ikki nóg góð. Í dag eru trýggjar ferðir so nógv fólk í skipanini, sum tað vóru, tá hon varð sett á stovn. Hon er ikki gjørd til eitt 20% arbeiðsloysi - og krevur

Nú skal tað almenna tryggja, at nóg mikið av peningi er til útgjaldið frá ALS.

hon tó umfatandi broytingar.

- Arbeiðsloysistryggingin hevur higartil verið eitt mál millum partarnar á arbeiðsmarknaðinum. - Men í dag - nú meiri enn fimti hvør okkara er arbeiðsleysur, mugu vit staðfesta, at arbeiðsloysistryggingin er ein samfelagstrupulleiki.

Javnaðarflokkurin vil tí broyta arbeiðsloysis-skipanina. - Vit vilja, at tað almenna skal tryggja, at nóg mikið altíð er til útgjaldið. Hetta fer at gera skipanina føra fyrri at veita okkum ásetta útgjaldið - sum skal verða ein upphædd, sum fólk kunnu liva við.

Vit vilja

- at rullandi útgjaldið skal burtur
- at útgjaldið verður hækkað
- at tíðin, fólk kunnu vera í skipanini, verður longd

Eiríkur Lindenskov
vafevni Javnaðarflokksins
í Suðurstreymoy

Lærdómur er lættur at bera

- men uttan tær neyðturvuligu lívsroyndirnar, er lærdómurin lítið verður

Henry Jarnskor,
Strendur,
vafevni Javnaðarflokksins í
Eysturoynni

Strendur 16. juni

Lærdómur er lættur at bera men uttan tær neyðturvuligu handaligu royndirnar, kann tann bókliga vitanin skjótt verða til stórr skaða enn gagns. Tí er tað so umráðandi, at ungdomi okkara stendur í bði, ikki einans tær bestu bókligu útbúgvingarnar, men so sanniliga eisini hetta, at hann sleppur at royna seg handaliga bæði burturi og heima.

Vit bera teimum, og samfelagnum sum heild, eina bjarnatænastu við at

bjóða teimum ábyrgdarstørv beinleiðis av skúla-beinki. Hetta førir við sær, at næsta ættarliðið ikki sleppir fram at hesum størvum, og kanska ikki tað næsta heldur. Eyðsýnt er, at í slíkum førum sópa ikki teir nýggju kustarnir best.

Vit mugu læra okkum aftur at lurta eftir royndum hjá øðrum, teimum ið undan okkum ganga; virða tey gomlu, og tað tey standa fyrri. Tey hava dugað at sæð „at her fór at enda galið“, men vit hava tíverri ikki

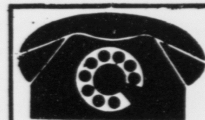
dugað at lurta eftir teimum. Ístaðin hava vit drigið fram og víst á setningar úr lærubókum, og smilst yvirberandi at hesum „ómodernaðu“ og avlodaðu hugsaninum.

Ein kostnaðarmikil lærupeningur, men enn er ikki ov seint, tí vit eiga ein skilagóðan og nærlagdan ungdom, ið eg havi størstu tiltrú til. Tað er stórir munur á, at tey eru betri fyrri bæði andaliga og handaliga, enn vit vóru á teirra aldri.

Hetta kunnu vit - og tey

- takka ávirkan Javnaðarflokksins á føroyska samfelagið fyrri. Uttan Javnaðarflokkin hevði enn bert børnini hjá teimum vælbjargaðu havt móguleikan til at útbúgið seg. Aftur í ta tíðina skulu teir borgarlugu ikki sleppa at benda gongdin, tað tryggjar hvør einasta javnaðarstemma í landinum.

Henry Jarnskor,
Strendur

Tit ringja

sosíalúrin,
tlf. 11820

- vit skriva